

Komentář k evangelium: Eucharistie, božská moudrost

Evangelium a komentář k 20.
neděli v mezidobí (Cyklus B).
»Chléb, který já dám, je mé tělo,
obětované za život světa«.
Eucharistie je zdrojem
moudrosti: otevírá naše srdce
Bohu a poučuje nás o cestě
života.

17.08.2024

Evangelium (Jn 6, 51-58)

»Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.«Židé se mezi sebou přeli a říkali: »Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?«Ježíš jim řekl: »Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.«

Komentář

Ježíšova slova, která nám připomíná evangelium dnešní mše, nám otevírají tajemství božského života. První čtení nám nabízí klíč k porozumění prostřednictvím knihy Přísloví: je to sama Moudrost, která poté, co postavila svůj dům, připravila hostinu, nalila víno, prostřela stůl a pozvala všechny k jídlu a pití, aby vstoupili na cesty rozvahy a života (srov. Př 9,1-6). Zde je úvod do tajemství, které promlouvá a nabízí se jako pokrm. Tajemství, božské lásky, která se sama vysvětluje a nabízí se jako pokrm a nápoj, který nás proměňuje tím, že nám dává samotný božský život.

Od chvíle, kdy přicházíme na svět, se nepřestáváme učit. Vzdělávají nás rodiče, učí nás vzdělávací instituce, učíme se od přátel, získáváme zkušenosti ze života. To vše je tak či onak Moudrost. Ale jen jedna Moudrost je schopna proniknout do

hlubin lidského srdce, jen jedna Moudrost nám může dát něco, čím máme být, a nejen něco, co máme mít: sám Kristus, který se stal pokrmem, abychom se my mohli stát božskými a podílet se na hlubinách jeho lásky. Tato Moudrost nás poučuje zevnitř, je Učitelkou, která nás obohacuje pokorným a skrytým způsobem. Mohli bychom však říci, že zcela pravdivě, protože jedině ona dosahuje vnitřní svatyně člověka.

Žalm dnešní mše nám připomíná Boží zaslíbení: "Pojďte, synové, a slyšte mě, naučím vás bázni před Hospodinem. Miluje kdo život ? Přeje si dny štěstí? Zdržuj svůj jazyk od zlého, své rty od falešných slov. Chraňte se zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj" (Ž 34,12-15). Eucharistie nás poučuje nejen jako připomínka velikonočního tajemství, ale promlouvá k nám ze srdce. Umožňuje nám totiž promlouvat k Bohu také prostřednictvím naší

existence, naší běžné práce, našich vztahů. A to právě proto, že jako dar Těla a Krve otevírá naše tělo a ducha k pochopení a přijetí hluboké skutečnosti věcí, poslání pečovat o celé stvoření a spravovat je, učinit z něj místo setkání s Bohem a Boží příbytek s lidmi.

Nemůžeme kráčet po cestě, na kterou nás Pán, když nás stvořil, zve, pokud neznáme cíl ani cesty, které k němu vedou, ani ty, které se od něj odchyľují. Newman poznamenává, že Adam a Eva svým hříchem poznali dobro a zlo, ale získali toto poznání ponořením se do zla. Pouze Bůh zná zlo, aniž by se do něj ponořil, aniž by upadl do jeho spárů. Kristus, Boží Moudrost, nás poučuje o božských cestách a také o nástrahách zla, aniž bychom se do něj ponořili. Žádá nás pouze, abychom ho jedli, abychom ho přijali jako zdroj života, abychom po něm toužili, abychom s ním hovořili v dialogu srdce-srdce[1].

Svatý Pavel říká Efezanům: "Dávejte dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří, dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovejte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, co je vůle Páně" (Ef 5,15-17). Kdo nám umožňuje zůstat bdělí? Kdo nám pomáhá nenechat se oklamat tolika falešnými nabídkami? Kdo nám dává sílu nepřestat hledět na cíl, ke kterému směřujeme? Eucharistie je život, protože nám jako pokrm dává život, a protože nám jako vnitřní zákon, zákon lásky, pomáhá usilovat o Život každý den s větší intenzitou a pevností. Eucharistie navíc nejen vnitřně buduje každého z nás, ale buduje celé lidstvo, sjednocuje lidi, tvoří církev, Tělo Kristovo.

[1] Srovnej J. H. Newman, Sermones parroquiales, "La ignorancia del mal", ed. Encuentro, Madrid 2015.

Juan Luis Caballero / Photo:
shutterstock

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-eucharistie-
bozska-moudrost/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-eucharistie-bozska-moudrost/) (14.08.2025)